॥ ४४ ॥ शय्यादिषुत्वांभक्तानित्यंसेवितवंतोवयंकथंत्यजेम ॥ ४५॥ त्यक्तुमशक्नुवन्प्रार्थयते नमायाभयादित्याह त्वयेति चर्चिताअलंकृताः हिनिश्चितंजयेम ॥ ४६ ॥ संन्यासिनोहिब्रह्मचर्यादिक्लेशैःकथंचित्तरंति वयंत्वनायासेनैवतरिष्यामइत्याह वाताशनाइति ऊर्ध्वमंथिनःऊर्ध्वरेत सः ॥ ४७॥ तावकैर्भक्तैःसह त्वद्वार्तयादुस्तरंतमः संसारम्॥ ४८ ॥ क्ष्वेलीपरिहासःद्वंद्वैकत्वम् ॥ ४९ ॥ एकांतिनमित्यादिस्वाभिप्रायवचनेहेतुः

तवविक्रीडितंकृष्णनृणांपरममंगलम्॥ कर्णपीयूषमास्वाद्यत्यजत्यन्यस्पृहांजनः॥ ४४ ॥ शय्यासनाटन स्थानस्नानक्रीडाऽशनादिषु॥ कथंत्वांप्रियमात्मानंवयंभक्तास्त्यजेमहि॥ ४५॥ त्वयोपभुक्तस्रग्गंधवासो ऽलंकारचर्चिताः॥ उच्छिष्टभोजिनोदासास्तवमायांजयेमहि ॥ ४६॥ वाताशनायऋषयःश्रमणाऊर्ध्वमं थिनः॥ ब्रह्माख्यंधामतेयांतिशांताःसंन्यासिनोऽमलाः ॥ ४७॥ वयंत्विहमहायोगिन्भ्रमंतःकर्मवर्त्मसु॥ त्वद्वार्तयातरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरंतमः ॥ ४८॥ स्मरंतःकीर्तयंतस्तेकृतानिगदितानिच ॥ गत्युत्स्मितेक्षण क्ष्वेलीयन्नृलोकविडंबनम्॥ ४९॥ श्रीशुकउवाच एवंविज्ञापितोराजन्भगवान्देवकीसुतः ॥ एकां तिनंप्रियंभृत्यमुद्धवंसमभाषत॥ ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेषष्ठोऽध्यायः॥६॥॥७॥ ॥ ७॥ श्रीभगवानुवाच यदात्थमांमहाभागतच्चिकीर्षितमेवमे ॥ ब्रह्माभवोलोकपालाःस्वर्वासंमेऽ भिकांक्षिणः॥ १ ॥ मयानिष्पादितंत्यत्रदेवकार्यमशेषतः॥ तदर्थमवतीर्णोऽहमंशेनब्रह्मणाऽर्थितः ॥ २ ॥ कुलंवैशापनिर्दग्धंनंक्ष्यत्यन्योऽन्यविग्रहात्॥ समुद्रःसप्तमेह्यंतांपुरींचप्लावयिष्यति ॥ ३॥ यर्ह्येवायंमया त्यक्तोलोकोऽयंनष्टमंगलः॥ भविष्यत्यचिरात्साधोकलिनापिनिराकृतः॥ ४॥

॥ ५० ॥ इत्येकादशेटीकायांषष्ठोऽध्यायः॥ ६ ॥ ॥७॥ सप्तमेतूद्धवस्यात्मज्ञानसिद्ध्यैहरिःस्वयम् अवधूतेतिहासोक्तगुरुष्वष्टावर्णय त् ॥ १॥ यदात्थसंहृत्यैतत्कुलमिति स्वर्वासंवैकुंठवासंप्रति ॥ १ ॥ २॥ त्वंचसर्वत्यागेनात्मनिष्ठोभवेतिवक्तुमाहकुलमितित्रयेण ॥ ३॥ तदैवायं नष्टमंगलोभविष्यति निराकृतः नितरामाक्रांतः ॥ ४॥